

[H. F. Ulrichsen.]

Roskildevvej ind langs Sporvejstrafikken ad Vesterbrogade. Og jeg tror heller ikke, man vil finde det rigtigt eller rationelt at føre Ruteautomobiler, som nu stopper i Husum, ad den overbelastede Nørrebrogade langs Sporvejene. Det vil medføre en Deling af Trafikken, som vilde gøre, at Hovedtrafikmidlet, det Trafikmiddel, der har den store Trafikmængde, Sporvejene, fik mindre at gøre. Det vilde medføre en Splittelse, altsaa være nationaløkonomisk uheldigt, rent bortset fra de færdsels-tekniske Vanskeligheder. Derfor tror jeg, jeg kan blive enig med det ærede Medlem Hr. Rager om, at i saadanne Tilfælde maa man have en Deling — som antydet i Betænkningen — ad de forskellige Færdsels-aarer mellem de forskellige Arter.

Formanden: Det ærede Medlem Hr. Rager har Ordet for en kort Bemærkning.

Rager: I Anledning af de Udtalelser, det ærede Medlem Hr. H. F. Ulrichsen fremkom med angaaende Indførelse af Rutebiltrafikken til Københavns Centrum, vil jeg sige, at der kan selvfølgelig være Tilfælde, hvor man ikke kan føre Linien ind. Men det er Spørgsmaal, man maa drøfte i hvert enkelt Tilfælde. Jeg har blot villet fremhæve rent principielt, at saa vidt muligt bør Linierne føres ind gennem Byens Centrum. Maa jeg blot pege paa, hvor udmærket Københavns Sporvejsnet i sin Tid blev tilrettelagt efter Sammenslutningen i 1899, hvordan man, da den elektriske Drift blev indført, efterhaanden forbandt alle Linierne, som i gamle Dage holdt inde rundt omkring i Byen og kørte udad, og førte dem saa vidt muligt forbundne ind gennem Centrum. Man blev derved fri for at have Vogne holdende inde i Byens Centrum og fik saa lidt Omstigning, saa lidt Vanskeligheder som muligt. Dette Princip tror jeg ogsaa, man skal følge i et Tilfælde som dette. For lige at nævne et Eksempel kunde jeg meget vel tænke mig, at den Trolleylinie, der i Øjeblikket holder paa Nørrevold, blev ført videre ad Nørrevold og Vestervold, saa den vilde finde ud mod Søndre Boulevard og ad den Vej til Glostrup. Der havde man saa en ganske dejlig Linie ført igennem Byen. Det maa efter min Mening i Princippet være det rigtige; om det saa i de enkelte Tilfælde lader sig gøre, er en anden Side af Sagen.

Hermed sluttede Forhandlingen.

Lovforslagets Overgang til anden Behandling
vedtoges uden Afstemning.

Den sidste Sag paa Dagsordenen var:

Første Behandling af Forslag til Lov om Inddæmning i Kalvebodstrand m. v. og om Anlæg af en Dæmning til Rømø.

(Lovforslaget findes i Tillæg A. Sp. 4161);
Fræmsættelsen findes i Tidenden Sp. 3452).

Sagen sattes til Forhandling.

N. P. Nielsen: Jeg finder Anledning til at takke den højtærede Minister for offentlige Arbejder for det foreliggende Lovforslag om en Inddæmning af en Del af Kalvebodstrand. Angaaende Færdselsdæmningen til Rømø vil min Partifælle, det ærede Medlem Hr. Hinrichsen, udtale sig.

Jeg ved, at store Dele af Amagers Befolkning deler min Taknemmelighed for dette Forslag, idet Forudsætningen for dette store Arbejde jo er, at de militære Skydebaner, der er beliggende paa den nuværende Amager Fælled, flyttes til de inddæmmede Arealer.

Igennem mange Aar har Befolkningen i Skydebanernes Nærhed næret Ængstelse for, at der skulde ske større Ulykker ved de Skydeøvelser, der finder Sted. Det er heldigvis ikke sket, men nogle mindre Ulykestilfælde; der er forekommet, har dog understreget, at der kunde ske Ulykker, og Militærmyndighederne har da ogsaa givet Udtryk for deres Ængstelse for Forholdet.

Særlig de senere Aars mere intensive Drift af Markarealerne og de tættere Bebyggelser af Arealerne i Skydebanernes umiddelbare Nærhed gør Spørgsmaalet mere og mere aktuelt. Der er spurgt: Kan disse Skydebaner ikke fjernes helt fra Københavns Omegn til mere afsides beliggende Ægne i Landet? Heroverfor gør Militærautoriteterne gældende — og jeg synes med Rette —, at disse Skydebaner maa være i Nærheden af de militærtekniske Fabrikker, da det modsatte vilde medføre større Transportomkostninger; og en Flytning af disse Fabrikker bort fra København vilde ogsaa blive et Spørgsmaal af stor finansiel Betydning.

Der er ogsaa Grund til at takke Ministeren for, at Forslaget kommer nu som et Led i Fræmskaffelsen af Beskæftigelse; Arbejdet er beregnet til at kunne beskæftige ca. 600 Arbejdere i 4 Aar. Endelig frem-